

És felnevetett. Az uszoda csak úgy zengett.

A bő inge alatt gömbölyödő terebélyes pocak nevetés közben úgy rázkódott, mint amikor abroszból rázzák ki a morzsákat.

Az öregség olyan, mint a rák, mondta leplezetlen keserűséggel. Belülről kifelé rágja meg az embert.

Sokáig beszélgettek.

Közben az öltözőkkel szemközti falon kedvükre hintáztak a szárítókötélre dobott törülközők árnyai.

Azrael most először gondolt arra, hogy a váratlan dolgok néha segítenek megtalálni önmagunkat.

